

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Hoc totu[m] factu[m] est, vt adimplerétur scripturæ. Optimè descripsic Propheta hunc ingressum Christi, & declarat eum ad gloria[m], illius, nostrumque cesiße emolumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

§.9. Optime descripsit Propheta hunc ingressum Christi, & declarat eum ad gloriam illius, nostrumque esse emolumentum.

30 **H**oc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: *Ecce filia Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus.* Non vult Evangelista ut tot tamque praeclara mysteria maneant non expolita: protinde eorum adducit rationem, nempe ut vaticiniis impleretur Zachariae dicentis: *Exulta satis filia Sion, inebria filia Hierusalem: ecce Rex tuus venit tibi iustus & saluator. Et ipse pauper, & ascendens super asinam, & super pullum filium asinae.* Duo continet hoc oraculum: primum in triumphum & gloriam Christi: secundum ad totius generis humani non legem consolationem. In gloriam Christi redundat, quod per hoc vaticinium triumphat Christus de Iudaeis: etenim ut notant D. Chryostomus a & Eusebius Caesariensis b. Ex hoc argumentum formatur irrefragabile contra ipsos, & quod omnem respuit oppositionem: probat eteum Christum esse, verum Messiam per Zachariam promissum: quia satis manifestum est & evidens, quod ab eo die, quo Propheta hoc pronovit, usque ad destructionem urbis Hierusalem, Iudaei nullum habuerint Regem, qui in eam intraret sedens super asinam & pullum, nisi tantummodo Christum: hic enim ut vidimus eodem modo intiauit, fuitque receptus ut Rex eorum legitimus. *Regum numquam aliquis* (sic D. Gregorius. Nylenus hoc expendens vaticinium) *asina insidens Hierosolymam inuenit esse.* Ex quo collat eum esse de quo locutus est Propheta, & per consequens verum esse Messiam: haec ex una parte Regem describit, atque ex altera pauperem & mansuetum, ut pariter ardens completeret desiderium eius, qui doabus his peribat eum ornari conditionibus, ut esset agnus mansuetissimus, & Rex potentissimus. Sic precatur & optat Ilias. *Emitte agnum Dominus, Dominatorem terra.* Agnus est mitissimus sed Regis viribus potentissimus, quibus contrarias possit hostium vires subnatare, terramque sibi subjugare terram ut Dominus absolutus. Venit similiter qualis idem praedixit vates. *Ecce Dominus Deus in fortitudine venit, & brachium eius dominabitur.* Sic agnus mansuetus qui mortales sua non terreat maiestate, sicut dum descendit legem condituros sit agnus humilis, scilicet Dominator: quia in eius humilitate latet eius fortitudo & moriendo

eum superet inimicos, nec non se Dominum constituit omnium in caelo & in terra creaturatum. Principaliter depingit illum Regem potentem, pauperem & humilem asinae insidentem: quatenus toti mundo demonstret fumum huius Regis auctoritatem & potentiam, quae non consistat in diuitiis, exercitiis, tormentis aeneis, & apparatu militari, sed in pietate eius virtute.

Non miramur quod Regi Xerxi porta patenter ciuitatum ingressuro: nisi ut habeo ex D. Hieronymo in exercitum traheret decies centena millia bellatorum. Nec hoc quisquam obstupescit, quod Alexandro magno totus se mundus subderet: quandoquidem tanta Rex fuerit potentia, quanta neminem Graecia cognouit potentioiorem: quia de causa S. Tertius ait. *Qui primus regnavit in Graecia.* Non vult autem asserere quod ipse primus Graeciae Rex imperaverit: nam illum plures antecesserunt sed quod ceteris Rex fuerit principaliter, armorumque viribus longe potentior. Nec minus quis admittetur, quod ipse veniens contra Hierusalem a portas offenderit portas, quem sacerdotes comitati ad templum deduxerunt: tanta namque erat eius potentia, ut ad obtinendam urbem Tyrum, insulam adeo fortem, ut dicebatur: *Factitudo maris*, mare exerceverit & riam strauerit a terra usque in urbem, cum tamen saecus intermedius esset profundissimus: nec non adduxerit centum octoginta naues bellicas potentissimas, quibus haec sibi subderet ciuitatem, in qua triginta millia hominum subegit: haec tanta fulgebatur potentia quando legatos misit Hierosolymam minus terribiles, cuius oppidanis tantus inuasis tremor: ut se posse illi resistere omnino discederent, praeter alia quae ut narrat Iosephus, acciderunt: *Ho-* I. 11. de Iosephi populi proliabatur odiam eum recepit. *ri*, ciuitates clauis illi deferebant seque eius potestati submittebant: quia innumera erat illi populi multitudo, inmensa diuitum, & copiosissimus exercitus quem adducebat, cui nullas opponi posse vires sibi persuadebant, ut patet in lib. Iudith. Porro Christus pauper, humilis ascendens super pullum asinae tanta viget potestate, ut omnium sibi corda denunciat & sic procedenti, lassissimae pateant portae urbis ingressuro. Hic igitur Rex est supremus verusque Deus.

Praedixerat Iob inter cetera, quibus Deus infinitam suam probabat sapientiam & omnipotentiam, hoc vnum esse: *Ad siticem extendis* Iob. 28. 8. *manum*

Zach. 9. 9

a Ho. 69

in Matih

b Lib. 8

demonst.

Euang.

dmon. 4

Et lib. 9

demonst.

17.

D. Gr.

Nyss. Tr.

de trisi

monij

contra

Iudas.

1.

Christus

mansuetus est

& potens

I. Iai. 26. 1

Iob. 40.

21.

I. 11. de

Iosephi

populi

proliabatur

odiam eum

recepit.

ri, ciuitates

clauis illi

deferebant

seque eius

potestati

submittebant:

quia innumera

erat illi

populi

multitudo,

inmensa

diuitum,

& copiosissimus

exercitus

quem adducebat,

cui nullas

opponi

posse vires

sibi

persuadebant,

ut patet

in lib. Iudith.

Porro Christus

pauper,

humilis

ascendens

super pullum

asinae tanta

viget

potestate,

ut omnium

sibi corda

denunciat

& sic

procedenti,

lassissimae

pateant

portae urbis

ingressuro.

Hic igitur

Rex est

supremus

verusque

Deus.

31

Ad siticem

extendis

Iob. 28. 8.

manum

III. *manum suam subvertit à radicibus montes* Mon-
 Chistum ter firmiores & excelsores petris seu maioribus
 populum ianitur silicibus: qui subverte illos studet,
 talis manu manum iniiciat petris, illaque cardinibus suis
 Sacerdotes dicebantur montes, quia ceteris al-
 tius caput atollebant, & auctoitate, potestate,
 & sapientia eminebant, Eo nomine compellat
 illos Palmographus: *Suspiciens montes pacem*
 Et Abacuc interprete D. Augustino il-
 los inscribit: *Montes saculi*. Montes illi funda-
 bantur in silice, id est in populo: quia propalam
 omnibus est Principum Regumque maiestatem,
 subsistere & fundari in multitudine, subiectione,
 & obsequio populi, teste Salomone. *In multitu-*
dine populi dignitas Regis. & *in paucitate plebis*
ignominia Principis. Proprietate vero singulari
 ignominiam nomen hoc populo Iudeorum du-
 ra crucis, qua de causa sapientis audiuit (ex-
 postore D. Stephano) contumaces, obliqui,
 duræ & aræ ceruicis, qui semper Spiritui S.
 resistebant, & velut silices, beneficiorum dono-
 rumque scilicet, scintillis respondebant igniuo-
 mis, iniuriam in Deum & flagitiorum obdu-
 ratissimi.

Intendit modo Christus Rex nosse poten-
 tissimus ad nominis sui gloriam & potentiam de-
 monstratorem omnes suis pedibus prostratos
 videre. Unde primò manum admouet hinc sil-
 lici id est populi cordibus indomitæ & obfirmati,
 atque diuisa sua luce, multo efficaciori, quam
 solis illa est respektu ceræ, illum in amore suo
 liquefacit & emollit & ad se trahit inclinatum.
 Ecce qualiter totus excurrat populus obuam,
 quanta felicitatione curmatim prodeat Dominum
 recepturus. Quis illum educit? Dubitat nemo
 quia ipse Saluator illum ad se trahat: etenim, vt
 diximus in principio, manum eius cordibus in-
 nocerat efficacissimam. Hoc modo transfert de
 radicibus montes, Principes scilicet, illos ener-
 uat, perurbat, replet confusione, quem licet ipsi
 morti adiudicasset, & confidissent, proferspissent,
 & publico præcone capiendum indixissent, ipsis
 tamen spectantibus Hierusalem ingreditur, quo
 tales eriterunt, quales describit idem Euangeli-
 sta *Commissa est vniuersa ciuitas.* Nominis ciuitatis
 Principes eiusdem indigat. Hæc est nos-
 tri Regis gloria, qui sine gladio, lancea, arcu, sa-
 pientis, curribus falcatis, militum exercitibus sed
 sola manu sua potentia tale quid operatur. *Ecce*
Rex. Ecce Rex potens, omnipotens, triumphator
 insignis. Hoc primum hortatur Propheta vt
 contemplantur: hoc primum est quod nos in hoc

ingressu læticia complet ineffabili, hoc est quod
 gloriam Christo & inlyto Regi conciliat in-
 comparabilem.

Porro secundam nobis proponit gaudendi ra-
 tionem, quod nobis veniat ad solamen & om-
 ne bonum. *Venit tibi.* Exulta & iubila, ecce ve-
 nit tibi, saluti tuæ, vitæ, gratiæ, & gloriæ. sit tu
 In mysterio redemptionis quod Dominus no-
 bis operatus est, labores inuenio, penas, lachry-
 mas & dolores innumeros. Pariter inuenio
 nire me gaudeo commoda, bona libertatis inef-
 fabilis, redemptionem, æternam requiem ex
 illo procedentia. Ipse sibi sumpsit penas &
 cruciatum: quod autem utilitatem spectat & be-
 neficium, contulit nobis liberalis. Plane subtili-
 ter, vt video, hoc *Tibi* indicat D. Ioannes altero
Sibi: quamuis enim videatur superfluum, absit
 id tamen omnino: nam celesti additum est sa-
 pientia. Quando Christum describit morti cru-
 cis adiudicatum, & iam ad sacrificij locum ten-
 dentem, sic ait *Banulus sibi crucem exiuit.* An
 ergo crucem hanc non mihi, non omnibus baiula.
 Vtique: porro notat D. Ioan. & nomine vitæ
 tur crucis, quod significat instrumentum extre-
 mi doloris, & cruciatus indicibilis: dicere autem
 quod sibi crucem assumpsit, idem est ac si di-
 cat: sibi cruciatus, verberatus, clausus, crucemque as-
 sumpsit, & quidquid in passione sua molestem
 illi fuit & difficile, hoc est: *baiulus sibi*: nobis
 relinquens totum illud bonum infinitum inde
 procedens, omnes interpretor virtutes, gratias,
 criminum indulgentiam, penarum satisfactio-
 nem, & æternæ merita beatitudinis, hæc omnia
 tibi sunt, *venit tibi.* Itaque sibi sumpsit infirmi-
 tatem, tibi vero seruat fortitudo: sibi lachry-
 mas, tibi gaudium: sibi ignominiam tibi honori:
 sibi mortem, tibi vitam: sibi crucem, tibi gloriam.
Venit tibi.

§. 10. *Exulta, iubila, &c. Ecce Rex tuus
 venit tibi. In illis que scribit Euangelista
 huic intercurisse ingressui, declaratur, totum
 huic nobis profuisse.*

ET illud insuper est quod in hac supplica-
 tione significatur, ac duobus exprimitur,
 quæ in ea contigerunt. Primum est, quod
 ipse Dominus plorans & lugens incessit, cui
 lachryma vbetim de oculis defuebant, testante
 Euangelista Luca. Quid hoc igitur Domine mi,
 in die lætitiæ tuæ plorasti? exultationis offer-
 tur occasio, vt Prophecia tuus ad summum nos tet-
 inuitet